

Arrest

nr. 317 086 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. D'HONDT
Sint-Quentinstraat 3/3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 14 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. D'HONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitisch moslim. U werd geboren op (...) 1991 in het dorp al Qassatel in het noordelijke platteland van Latakia. Uw nofous (plaats van burgerlijke stand) is in Kansaba. Begin 2000 verhuisde u naar het dorp Mazzin in het district Kansaba in het noordelijke platteland van Latakia. U woonde er met uw familie. U ging tot de 9de graad naar school. U kreeg tot de 3de maand van 2012 uitstel voor uw legerdienst vanwege uw studies. Daarnaast werkte u in het restaurant van uw vader en op de gronden van uw familie. In 2012 verliet uw ganse familie Syrië wegens het heersende conflict en reisden ze door naar Turkije. Uzelf bleef met uw echtgenote in het dorp om voor de bezittingen van de familie te zorgen. In 2014 trouwde u met S. (...) N.(...) (O.V. (...) en CG (...)). Op (...) 2015 werd jullie eerste zoon geboren. Op 5 januari 2016 werd uw huis in

Mazzin gebombardeerd, hierbij raakte u gewond. U trok naar Turkije waar u medische verzorging kreeg in een ziekenhuis. Uw vrouw reisde u samen met uw oudste zoon een week later achterna. Jullie kregen in Turkije nog twee kinderen. Jullie bleven tot 20 september 2022 in Turkije en reisden vervolgens naar België, waar verschillende van uw familieleden wonen. Op 3 oktober 2022 kwam u hier aan en op 5 oktober 2022 diende u samen met uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in.

U verliet Syrië omwille van een bombardement waardoor uw huis vernield werd en u gewond raakte. Bij een terugkeer vreest u voor de veiligheid van uw kinderen en uzelf. Daarnaast vreest u problemen met het regime omdat u uw militaire dienstplicht nog steeds niet heeft vervuld.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een foto neer van een vernield huis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, § 1 Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het CGVS voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij het CGVS, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid Vw. onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek

indient. Het CGVS mag bijgevolg correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

Zij vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS op zich niet betwist dat u van Syrische origine bent, de Syrische nationaliteit bezit (of bezat), en het evenmin uitgesloten is dat u gedurende langere tijd in Syrië heeft verbleven, mogelijks ook in Mazzin, in het district Kansaba, uw beweerde regio van herkomst.

Het is echter een feit van algemene bekendheid dat reeds voor het huidige conflict grote aantallen Syriërs binnen Syrië verhuisden (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Syrië hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst. Bovendien leven sinds decennia grote groepen Syriërs buiten hun land van herkomst, een gegeven dat sinds 2011 enkel is toegenomen omwille van het gewapend conflict in Syrië. Sommigen onder hen hebben in hun gastlanden een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld, waarbij ze reële bescherming genieten, of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven. Dat laatste hoeft bovendien niet te betekenen dat deze personen niet langer over de Syrische nationaliteit zouden beschikken. Uit de landeninformatie dewelke aan het dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat de Syrische nationaliteitswetgeving de dubbele nationaliteit toestaat.

Het is daarom voor de asielinstanties van belang om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een verzoeker om internationale bescherming die tot voor kort in Syrië heeft gewoond, dan wel iemand die sinds lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Wanneer doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de verzoeker sinds lang uit Syrië vertrokken is, én deze persoon door het afleggen van bedrieglijke (of onvolledige) verklaringen over zijn plaats(en) en land(en) van eerder verblijf geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaats(en) kan niet genoeg benadrukt worden:

Ten eerste omdat de nood aan internationale bescherming in de eerste plaats moet worden getoetst aan de meest recente plaats waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Syrië feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Syrië geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Syrië (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) A judicial analysis (December 2014), pag. 25-26, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-03/Article15c%20JA_EN.pdf). Het bepalen van uw laatste verblijfplaats binnen Syrië is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar een dergelijke vrees of dergelijk risico niet bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Syrië, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of een van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Syrië, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft, wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan internationale bescherming kan doen gelden. Dit geldt des te meer nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Syrië regionaal sterk significant verschillend is en de verschillende statelijke en niet-statelijke actoren geenszins allemaal actief zijn op het volledige Syrische grondgebied. Hierdoor kan het risico om vervolgd te worden door, of de mogelijkheid om bescherming te bekomen van, één (of meerdere) van de aanwezige actoren regionaal sterk verschillen (zie EUAA COI Report. Security Situation (Oktober 2023), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf of

<https://www.cgvs.be/nl> en het EUAA Country Guidance: Syria (Februari 2023) (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesyria-2023>).

Ten tweede is het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, of dat u zelfs de nationaliteit van het land heeft bekomen en er als burger op de bescherming van de nationale autoriteiten kan rekenen, waardoor de noodzaak aan en het recht op een internationale beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2, CGVS N.(...), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet immers vastgesteld worden dat u geen zicht biedt op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, het ogenblik van uw vertrek uit Syrië, uw reisroute en reisdocumenten, uw achtergrond, en uw asielmotieven.

Ten eerste leggen u en uw vrouw geen enkel origineel identiteitsdocument voor ten aanzien van het CGVS om jullie identiteit te staven en geven jullie geen aanvaardbare verklaring voor het ontbreken hiervan. U en uw vrouw zouden beiden identiteitskaarten gehad hebben maar deze zouden achtergebleven zijn in uw huis in Mazzin (CGVS, p. 3, CGVS N.(...) p. 11). U gevraagd naar een kopie, verklaart u deze niet te hebben (CGVS, p. 14). Daarnaast verklaart u dat u in 2007 een paspoort had aangevraagd, maar u kunt dit niet staven, daar u uw originele paspoort noch een kopie ervan neerlegt. Bovendien zijn uw verklaringen over dit paspoort niet aannemelijk: u stelt dat uw paspoort een geldigheid van 5 jaar had. Uit objectieve informatie blijkt echter dat mannen die hun legerdienst nog niet vervuld hebben slechts een paspoort met geldigheidsduur van maximaal 2 jaar kunnen bekomen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u in 2007, u was toen 16 jaar oud, een paspoort van vijf jaar zou hebben gekregen, is dan ook niet plausibel. Dat u smeergeld zou betaald hebben om een paspoort te bekomen, kan evenmin overtuigen, daar u eerder had verklaard dat u zonder specifieke reden een paspoort had aangevraagd. U stelt weliswaar dat u in 2007 voor een kort bezoekje naar Turkije bent gegaan, maar er kan niet ingezien worden waarvoor u dan juist smeergeld zou moeten betaald hebben om een paspoort met langere geldigheidsduur te verkrijgen. (CGVS, p. 11). Verder verklaart u dat u dit paspoort in 2007 aanvroeg en toen reeds in het bezit was van uw rijbewijs en ook dit kan niet overtuigen. Volgens de informatie die is toegevoegd aan het administratieve dossier kan men in Syrië pas een rijbewijs bekomen vanaf 18 jaar en volgens uw verklaringen was u toen slechts 16 jaar oud. Bovendien legt u ook dit rijbewijs niet neer.

Aangezien u geen enkel identiteitsstuk neerlegt, wordt u gevraagd naar het familieboekje van uw ouders. U stelt echter dat dit document verloren is gegaan na hun vertrek uit Latakia (CGVS, p. 15). U gevraagd om bij uw ouders te vragen naar hun Syrische documenten, zoals hun Syrische identiteitskaart of een uittreksel van de burgerlijke stand, stelt u niet te weten of ze nog Syrische documenten hebben en dat u bij hen navraag zal doen (CGVS, p. 15). Evenwel liet u later aan het CGVS weten dat zij ook geen enkel document meer in hun bezit hebben (zie mail advocaat, d.d. 8/3/2023), zeer opmerkelijk daar ze via de procedure gezinshereniging naar België zijn gekomen (CGVS, p. 6) en hierdoor een heel aantal documenten dienden neer te leggen. Ook uw vrouw kan geen enkel ander document neerleggen. De familie van uw vrouw in Turkije had foto's van hun identiteitsdocumenten op hun gsm staan maar door de aardbeving van februari 2023 zijn deze niet meer beschikbaar. Echter werd er jullie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 november 2022 reeds gewezen op het belang van het neerleggen van identiteitsdocumenten en dit enkele maanden voor de aardbeving. U had dan ook reeds ruim de tijd om deze documenten te vragen gezien het belang ervan. Dat u nagelaten hebt om enige actie te ondernemen zodoende enig identiteitsdocument neer te leggen is een indicatie dat u verzaakt aan de medewerkingsplicht die op u rust, met name de verplichting om uw verzoek om internationale bescherming te staven met alle relevante stukken die u ter beschikking heeft. Het ontbreekt u aan enige ernst waarmee u uw verzoek opvolgt, wat uw gebrek aan medewerking illustreert en uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnt.

U werd erop gewezen dat uw gebrek aan documenten ter staving van uw identiteit problematisch is en dat deze documenten van groot belang zijn voor het CGVS (CGVS, p. 16). Het gebrek aan ernst over de documenten doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op relevante elementen voor de beoordeling van uw verzoek.

Voorts hebt u uw verklaringen over uw individuele situatie betreffende uw legerdienst niet aannemelijk gemaakt. U bent hierover immers dusdanig vaag en oppervlakkig waardoor het CGVS hieraan

geen geloof kan hechten. U legt geen legerboekje neer, nochtans een belangrijk document voor een Syrische man. Uit de toegevoegde COI blijkt bijvoorbeeld dat het van belang is een bewijs van uitstel legerdienst te kunnen voorleggen bij een eventuele controle aan een checkpost. Het legerboekje zou achtergebleven zijn in uw huis in Mazzin. U kan evenmin een kopie neerleggen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt of op zijn minst geen duidelijkheid wil scheppen over de reden waarom u als Syrisch burger dit document niet kan voorleggen. Immers, u verklaart uw legerdienst nog niet vervuld te hebben en uitstel tot maart 2012 te hebben gekregen (CGVS, p. 9, 10), het moment dat uw familie besloot om het dorp Mazzin te verlaten en u besloot achter te blijven. U verklaart namelijk dat uw familie in augustus 2012 Mazzin verliet (CGVS, p. 5) en verder reisde naar Turkije om zich aldaar in veiligheid te brengen. Uzelf zou als enige van de hele familie (uw vader had 7 broers) achtergebleven zijn om op de huizen en de gronden te passen (CGVS, p. 5, 10). Echter is het opmerkelijk dat u hiervoor gekozen werd of daar zelf voor koos, daar u de leeftijd had bereikt om uw legerdienst te vervullen en reeds effectief opgeroepen werd volgens uw verklaring (CGVS, p. 9, 10). U had immers omwille van het feit dat u nog school liep eerder slechts uitstel gekregen tot de 3de maand van 2012 (CGVS, p. 9, 10). U zou er zelf voor gekozen hebben om achter te blijven en geen tegenkanting van uw familie gekregen hebben (CGVS, p. 10). Echter nam u geen enkele voorzorgsmaatregel om uw legerdienst niet te moeten vervullen (CGVS, p. 10). Nochtans ligt uw dorp Mazzin in het "heartland" van de Alawitische gemeenschap en liggen er verschillende checkposts rond uw dorp (CGVS, p. 10) wat uw keuze om achter te blijven nog onaannemelijker maakt. Daarnaast legt u ook geen bewijzen neer van uw schoolloopbaan en de aanvraag tot uitstel die u zagezegd verkregen had. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af: Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd er u gevraagd wat u deed om aan uw legerdienst te ontkomen. U antwoordde daar dat u verhuisde naar Latakia (stad) in 2011 (zie vragenlijst, vraag 5). Echter wanneer u op het CGVS wordt gevraagd of u voor het conflict in uw regio, in 2012, ooit ergens anders verbleef dan in uw dorp antwoordde u van niet (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ verklaarde enige tijd in 2011 naar Latakia-stad te zijn geweest verklaart u dat u het toen had over uw ouders en familieleden maar niet over uzelf. Geconfronteerd met het gegeven dat u dit nochtans antwoordde op de vraag naar het ontwijken van uw legerdienst herhaalde u slechts dat u nergens heen ging en enkel uw familie korte tijd naar Latakia-stad ging (CGVS, p. 12). U verklaart gewoon thuis gezeten te hebben en op de velden en de olijfgaard gewerkt te hebben gedurende deze periode (CGVS, p. 4, 9, 10). Bovendien legde ook uw broer Shafik een andere verklaring af: hij stelt namelijk dat zijn oudere broers (waaronder u valt) geen problemen hadden in tegenstelling tot zichzelf omdat zij allemaal hun legerdienst al hadden vervuld (zie CGVS 15/31139 p. 8). U biedt met andere woorden geen geldige uitleg voor deze tegenstrijdigheid.

Voorts kunnen uw verklaringen over de veiligheidssituatie in uw regio niet overtuigen. U en uw vrouw verklaren dat de situatie in uw regio relatief rustig was en dat uw regio steeds in handen van de overheid was (CGVS, p. 5, CGVS N.(...), p. 5), maar dit is in tegenspraak met de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hieruit blijkt immers dat er in de noordelijke regio van Latakia (meer bepaald de regio Jabr- al Akrad) een grote rebellenaanwezigheid was. In de bergen heeft er zich een frontlijn gevormd waardoor er af en toe wel gevechten plaats vonden. Dat het aldus rustig was en het gebied onder controle van het regime bleef kan niet worden gevolgd, getuige de kaarten waarop de evolutie van het conflict te volgen is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts zijn uw verklaringen over de veiligheidssituatie vaag: u verklaart dat uw regio zich steeds tussen regime en oppositie bevond (CGVS, p. 5, 10, 12), maar u, noch uw vrouw, kan een overzicht van de evolutie geven daar u naar eigen zeggen "niks te maken heeft met de conflict" (CGVS, p. 4, 5, CGVS N.(...), p. 9). Uw vrouw slaagt er zelfs niet in één enkele oppositiegroep te benoemen die actief was in de regio (CGVS N.(...), p. 9) en herkent geen enkele groepering wanneer er enkele gekende worden opgesomd, wat wel heel opvallend is (CGVS N.(...), p. 9). Jullie onwetendheid kan totaal niet overtuigen. Zelfs van personen die niet actief betrokken waren bij het conflict, kan immers verwacht worden dat ze op z'n minst enige basisinformatie daaromtrent kunnen verschaffen. In de context van het Syrische conflict is het onmogelijk om in een volledig vacuüm te leven en helemaal niks te weten. Uw vrouw verklaart dat er voor 5 januari 2016 niet gebombardeerd werd in de regio (CGVS N.(...), p. 12). Voor het overige kon zij geen informatie geven over de evolutie van de veiligheidssituatie in de regio. Verder kon u geen enkel document of ander begin van bewijs neerleggen waaruit de reden van uw beweerde vertrek van Syrië naar Turkije ergens in januari 2016 zou kunnen blijken. U haalt aan vertrokken te zijn na bombardementen en hierbij gewond te zijn geraakt. Ook hiervan brengt u geen enkel begin van bewijs aan (zie verder). Door jullie vage en ontoereikende verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw regio bestaan er ernstige twijfels omtrent jullie verblijf aldaar tot januari 2016 en de omstandigheden waarin jullie daar nog zouden gewoond hebben.

Ook uw beweerde jarenlange verblijf in Turkije kan u niet staven met enig document, noch van uw werk aldaar, noch via enig document dat aangeeft dat u aldaar geregistreerd was (CGVS N.(...), p. 5) legt u voor. U legt geen enkel bewijs voor dat uw verblijf in Turkije zou kunnen staven. Jullie leggen niets voor hoewel u verklaarde wel documenten in uw bezit te hebben gehad. Uw vrouw bevestigt dat ze een kaart had van tijdelijke bescherming (CGVS N.(...) p. 5). U heeft er meerdere jaren verbleven en twee van uw kinderen werden hier geboren (CGVS N.(...), p. 12). Uzelf verbleef er omwille van uw verwondingen in een ziekenhuis

in 2016 (CGVS p. 5; CGVS N.(...) p. 11). U zou de documenten hierover later onderweg weggegooid hebben (CGVS, p. 14). Uw vrouw verklaart dat ze alle documenten weggooide en de fotocamera met daarop de foto's ervan werd later beschadigd (CGVS N.(...), p. 5). Dat jullie geen enkel document over jullie verblijf in Turkije kunnen neerleggen is niet aannemelijk. Er mag immers worden verwacht dat u bij machte bent om uw verblijf in Turkije te staven met de nodige stukken, eventueel via uw familieleden die ook in Turkije geweest zijn. Ook hier is er een dermate gebrek aan ernst en duidelijkheid waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in Turkije. Kan overigens nog worden toegevoegd dat uw broer Shafik in zijn onderhoud destijds verklaarde dat alle broers in 2012 naar Turkije vertrokken zijn, wat dan ook weer in tegenspraak is met uw verklaringen (CGVS p. 5-6, 8).

Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat u bedrieglijke verklaringen aflegt omtrent uw sociale mediagebruik. U gevraagd of u facebook heeft antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 8). Echter blijkt dat uw wel degelijk over een facebookprofiel beschikt onder de naam Anas Alrag, evenals een Instagramprofiel (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierop staat u duidelijk herkenbaar afgebeeld. Dat u deze pagina achterhoudt doet andermaal vermoeden dat u (bewust) zaken probeert te verbergen voor het CGVS en komt wederom uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede. Uit het onderzoek van de New Media Unit van het CGVS blijkt ook dat u verschillende pagina's volgt die gelinkt kunnen worden aan het conflict en ook vrienden heeft die op een bepaalde manier betrokken lijken te zijn bij het conflict. Dit in tegenstelling met uw eigen verklaringen waar u amper enige kennis etaleert over gewapende groeperingen in Syrië en steeds beweert niks te maken te hebben met het conflict (CGVS, p. 5, 12).

Met betrekking tot uw verwondingen, waarover u overigens geen enkel document neerlegt om deze te staven, dient te worden opgemerkt dat aangezien u geen zicht biedt over waar u was in de periode voorafgaandelijk aan uw komst naar België er ook niet kan vastgesteld worden hoe u deze opgelopen heeft.

Bijgevolg maakt u het voor het CGVS onmogelijk om – rekening houdend met voorgaande bevindingen inzake uw contacten met diverse strijdende partijen in het conflict – vast te stellen of u deze (oorlogs)verwondingen heeft in een hoedanigheid als burger, dan wel in het kader van een actieve deelname aan het gewapend conflict.

Los daarvan stelt het CGVS vast dat er op basis van de landeninformatie in het dossier ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat leden van diverse gewapende (oppositie)groeperingen tijdens het Syrische conflict misdaden hebben gepleegd dewelke onder het toepassingsveld van art. 55/2 en art. 55/4 van de Vreemdelingenwet kunnen vallen. Door geen zicht te bieden op uw contacten met de diverse strijdende partijen in het conflict (supra), maakt u het onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw (eventuele) deelname aan en betrokkenheid bij uitsluitbare handelingen.

Rekening houdend met het gegeven dat u geen identiteitskaart, legerboekje of enig ander document voorlegt, dient besloten te worden dat u jullie beweerde identiteit niet weet te staven. Daar u bovendien geen bevredigende verklaring kan geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; u daarenboven bedrieglijke en vage verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; uw verklaringen over de situatie in uw voorgehouden regio van herkomst niet stroken met de landinformatie waarover het CGVS beschikt; u jullie voorgehouden verblijf in Turkije niet weet te staven met de nodige stukken; u uw activiteiten op de sociale media achterhoudt; er indicaties zijn dat u banden had met de gewapende oppositie en dus mogelijk op actieve wijze heeft deelgenomen aan het gewapend conflict, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat u in een hoedanigheid van burger een verzoek om internationale bescherming indient of niet betrokken was bij uitsluitbare handelingen zoals gedefinieerd in art. 55/2 en 55/4 Vw.; kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u weigert zicht te bieden op de relevante elementen van uw verzoek, waaronder uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, het ogenblik van uw vertrek uit Syrië, uw reisroute en reisdocumenten, uw achtergrond en activiteiten, en uw asielmotieven, wat overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid Vw. een negatieve indicatie vormt voor uw algehele geloofwaardigheid.

Gelet op de hierboven geschetste Syrische context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot januari 2016 in Mazzin, district Kansaba, rif Latakia, Syrië, heeft verbleven en nadien van januari 2016 tot 20 september 2022 in Turkije verbleef, kan er niet worden uitgesloten dat u hetzij in Syrië, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden of zelfs de nationaliteit van een derde land heeft verkregen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Syrië, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is. Het CGVS moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin de taak van het CGVS om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om

internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanhaalt dat uw broers (...) (O.V. (...) en CG (...)), (...) (O.V. (...) en CG (...)) en (...) (O.V. (...) en CG (...)) de status van vluchteling werd toegekend en uw ouders ondertussen in België verblijven op basis van gezinshereniging (CGVS, p. 6), dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Het CGVS herinnert er verder aan dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU weliswaar stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar dat hieruit zoals hierboven gesteld géénszins volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn. U bent bovendien een volwassen man met een eigen gezin.

Het CGVS stelt bovendien vast dat u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd toegestuurd maar niet van de mogelijkheid gebruikt heeft gemaakt om eventuele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over te maken, bv. in het geval u omwille van omstandigheden buiten uw wil om verkeerde verklaringen zou hebben afgelegd.

Het voorgelegde document, namelijk een foto van een vernielde woning, kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Op deze foto is slechts een vernield huis te zien, volgens uw echtgenote de woning van haar ouders in Turkije. Uit deze foto kan niet blijken waar en wanneer deze foto genomen werd en of het uw eigen huis betreft.

Inzake het verzoek van uw vrouw (...) (OV n° (...)) die zich op dezelfde asielmotieven als de uwe baseert, is het CGVS eveneens overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent een soennitisch moslim. U werd geboren op (...) 1996 in Latakia. Uw nofous (plaats van burgerlijke stand) bevindt zich in Kansaba. U woonde met uw ouders in het dorp Shilif op het platteland van Latakia. U ging tot de 9de klas naar school. Daarnaast hielp u uw ouders op de velden. In 2014 trouwde u met (...) (O.V. (...) en CG (...)) en verhuisde u naar het dorp Mazzin in het district Kansaba op het platteland van Latakia. Op 5 maart 2015 werd jullie eerste zoon In Darkoush, Idlib geboren. Op 5 januari 2016 werd jullie huis in Mazzin gebombardeerd en geraakte uw echtgenoot hierbij gewond. Hij werd naar Turkije gebracht waar hij verzorging kreeg in een ziekenhuis. Een week later, op 10 januari 2016, ging u met uw zoon uw echtgenoot achterna naar Turkije. Verschillende familieleden van uw man verbleven al in Turkije. Hier kreeg u met hem nog twee kinderen. Jullie bleven tot 20 september 2022 in Turkije en reisden vervolgens door naar België. Op 3 oktober 2022

kwam u hier aan en op 5 oktober 2022 diende u hier samen met uw echtgenoot een verzoek om internationale bescherming in.

U verliet Syrië omwille van een bombardement waardoor uw huis vernield werd en uw echtgenoot gewond geraakte. Bij een terugkeer vreest u voor de veiligheid van uw kinderen en uzelf.

Ter staving van uw verzoek legde uw echtgenoot een foto neer van een vernielde woning.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie noch voor de status van subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2 a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet is omdat uit uw verklaringen blijkt dat de problemen waarop u zich beroept identiek dezelfde zijn als die van uw man (...) (O.V.(...)). Uw algemene onwetendheid doorheen het persoonlijk onderhoud versterkt bovendien de vaststellingen gedaan in de beslissing van uw man. Het CGVS verwijst hiervoor naar de gemotiveerde beslissing in hoofde van (...) die u hieronder kan lezen:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, § 1 Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het CGVS voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij het CGVS, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid Vw. onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient. Het CGVS mag bijgevolg correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

Zij vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS op zich niet betwist dat u van Syrische origine bent, de Syrische nationaliteit bezit (of bezat), en het evenmin uitgesloten is dat u gedurende langere tijd in Syrië heeft verbleven, mogelijks ook in Mazzin, in het district Kansaba, u.k. beweerde regio van herkomst.

Het is echter een feit van algemene bekendheid dat reeds voor het huidige conflict grote aantallen Syriërs binnen Syrië verhuisden (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Syrië hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst. Bovendien leven sinds decennia grote groepen Syriërs buiten hun land van herkomst, een gegeven dat sinds 2011 enkel is toegenomen omwille van het gewapend conflict in Syrië. Sommigen onder hen hebben in hun gastlanden een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld, waarbij ze reële bescherming genieten, of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven. Dat laatste hoeft bovendien niet te betekenen dat deze personen niet langer over de Syrische nationaliteit zouden beschikken. Uit de landeninformatie dewelke aan het dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat de Syrische nationaliteitswetgeving de dubbele nationaliteit toestaat.

Het is daarom voor de asielinstanties van belang om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een verzoeker om internationale bescherming die tot voor kort in Syrië heeft gewoond, dan wel iemand die sinds lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Wanneer doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de verzoeker sinds lang uit Syrië vertrokken is, én deze persoon door het afleggen van bedrieglijke (of onvolledige) verklaringen over zijn plaats(en) en land(en) van eerder verblijf geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaats(en) kan niet genoeg benadrukt worden:

Ten eerste omdat de nood aan internationale bescherming in de eerste plaats moet worden getoetst aan de meest recente plaats waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Syrië feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Syrië geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Syrië (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) A judicial analysis (December 2014), pag. 25-26, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-03/Article15c%20JA_EN.pdf). Het bepalen van uw laatste verblijfplaats binnen Syrië is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar een dergelijke vrees of dergelijk risico niet bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Syrië, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of een van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Syrië, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft, wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan internationale bescherming kan doen gelden. Dit geldt des te meer nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Syrië regionaal sterk significant verschillend is en de verschillende statelijke en niet-statelijke actoren geenszins allemaal actief zijn op het volledige Syrische grondgebied. Hierdoor kan het risico om vervolgd te worden door, of de mogelijkheid om bescherming te bekomen van, één (of meerdere) van de aanwezige actoren regionaal sterk verschillen (zie EUAA COI Report. Security Situation (Oktober 2023), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en het EUAA Country Guidance: Syria (Februari 2023) (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesyria-2023>).

Ten tweede is het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, of dat u zelfs de nationaliteit van het land heeft bekomen en er als burger op de bescherming van de nationale autoriteiten kan rekenen, waardoor de noodzaak aan en het recht op een internationale beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2, CGVS N.(...), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet immers vastgesteld worden dat u geen zicht biedt op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, het ogenblik van uw vertrek uit Syrië, uw reisroute en reisdocumenten, uw achtergrond, en uw asielmotieven.

Ten eerste leggen u en uw vrouw geen enkel origineel identiteitsdocument voor ten aanzien van het CGVS om jullie identiteit te staven en geven jullie geen aanvaardbare verklaring voor het ontbreken hiervan. U en uw vrouw zouden beiden identiteitskaarten gehad hebben maar deze zouden achtergebleven zijn in uw huis in Mazzin (CGVS, p. 3, CGVS N.(...) p. 11). U gevraagd naar een kopie, verklaart u deze niet te hebben (CGVS, p. 14). Daarnaast verklaart u dat u in 2007 een paspoort had aangevraagd, maar u kunt dit niet staven, daar u uw originele paspoort noch een kopie ervan neerlegt. Bovendien zijn uw verklaringen over dit paspoort niet aannemelijk: u stelt dat uw paspoort een geldigheid van 5 jaar had. Uit objectieve informatie blijkt echter dat mannen die hun legerdienst nog niet vervuld hebben slechts een paspoort met geldigheidsduur van maximaal 2 jaar kunnen bekomen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u in 2007, u was toen 16 jaar oud, een paspoort van vijf jaar zou hebben gekregen, is dan ook niet plausibel. Dat u smeergeld zou betaald hebben om een paspoort te bekomen, kan evenmin overtuigen, daar u eerder had verklaard dat u zonder specifieke reden een paspoort had aangevraagd. U stelt weliswaar dat u in 2007 voor een kort bezoekje naar Turkije bent gegaan, maar er kan niet ingezien worden waarvoor u dan juist smeergeld zou moeten betaald hebben om een paspoort met langere geldigheidsduur te verkrijgen. (CGVS, p. 11). Verder verklaart u dat u dit paspoort in 2007 aanvraag en toen reeds in het bezit was van uw rijbewijs en ook dit kan niet overtuigen. Volgens de informatie die is toegevoegd aan het administratieve dossier kan men in Syrië pas een rijbewijs bekomen vanaf 18 jaar en volgens uw verklaringen was u toen slechts 16 jaar oud. Bovendien legt u ook dit rijbewijs niet neer.

Aangezien u geen enkel identiteitsstuk neerlegt, wordt u gevraagd naar het familieboekje van uw ouders. U stelt echter dat dit document verloren is gegaan na hun vertrek uit Latakia (CGVS, p. 15). U gevraagd om bij uw ouders te vragen naar hun Syrische documenten, zoals hun Syrische identiteitskaart of een uittreksel van de burgerlijke stand, stelt u niet te weten of ze nog Syrische documenten hebben en dat u bij hen navraag zal doen (CGVS, p. 15). Evenwel liet u later aan het CGVS weten dat zij ook geen enkel document meer in hun bezit hebben (zie mail advocaat, d.d. 8/3/2023), zeer opmerkelijk daar ze via de procedure gezinshereniging naar België zijn gekomen (CGVS, p. 6) en hierdoor een heel aantal documenten dienden neer te leggen. Ook uw vrouw kan geen enkel ander document neerleggen. De familie van uw vrouw in Turkije had foto's van hun identiteitsdocumenten op hun gsm staan maar door de aardbeving van februari 2023 zijn deze niet meer beschikbaar. Echter werd er jullie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 november 2022 reeds gewezen op het belang van het neerleggen van identiteitsdocumenten en dit enkele maanden voor de

aardbeving. U had dan ook reeds ruim de tijd om deze documenten te vragen gezien het belang ervan. Dat u nagelaten hebt om enige actie te ondernemen zodoende enig identiteitsdocument neer te leggen is een indicatie dat u verzaakt aan de medewerkingsplicht die op u rust, met name de verplichting om uw verzoek om internationale bescherming te staven met alle relevante stukken die u ter beschikking heeft. Het ontbreekt u aan enige ernst waarmee u uw verzoek opvolgt, wat uw gebrek aan medewerking illustreert en uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnt.

U werd erop gewezen dat uw gebrek aan documenten ter staving van uw identiteit problematisch is en dat deze documenten van groot belang zijn voor het CGVS (CGVS, p. 16). Het gebrek aan ernst over de documenten doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op relevante elementen voor de beoordeling van uw verzoek.

Voorts hebt u uw verklaringen over uw individuele situatie betreffende uw legerdienst niet aannemelijk gemaakt. U bent hierover immers dusdanig vaag en oppervlakkig waardoor het CGVS hieraan geen geloof kan hechten. U legt geen legerboekje neer, nochtans een belangrijk document voor een Syrische man. Uit de toegevoegde COI blijkt bijvoorbeeld dat het van belang is een bewijs van uitstel legerdienst te kunnen voorleggen bij een eventuele controle aan een checkpost. Het legerboekje zou achtergebleven zijn in uw huis in Mazzin. U kan evenmin een kopie neerleggen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt of op zijn minst geen duidelijkheid wil scheppen over de reden waarom u als Syrisch burger dit document niet kan voorleggen. Immers, u verklaart uw legerdienst nog niet vervuld te hebben en uitstel tot maart 2012 te hebben gekregen (CGVS, p. 9, 10), het moment dat uw familie besloot om het dorp Mazzin te verlaten en u besloot achter te blijven. U verklaart namelijk dat uw familie in augustus 2012 Mazzin verliet (CGVS, p. 5) en verder reisde naar Turkije om zich aldaar in veiligheid te brengen. Uzelf zou als enige van de hele familie (uw vader had 7 broers) achtergebleven zijn om op de huizen en de gronden te passen (CGVS, p. 5, 10). Echter is het opmerkelijk dat u hiervoor gekozen werd of daar zelf voor koos, daar u de leeftijd had bereikt om uw legerdienst te vervullen en reeds effectief opgeroepen werd volgens uw verklaring (CGVS, p. 9, 10). U had immers omwille van het feit dat u nog school liep eerder slechts uitstel gekregen tot de 3de maand van 2012 (CGVS, p. 9, 10). U zou er zelf voor gekozen hebben om achter te blijven en geen tegenkating van uw familie gekregen hebben (CGVS, p. 10). Echter nam u geen enkele voorzorgsmaatregel om uw legerdienst niet te moeten vervullen (CGVS, p. 10). Nochtans ligt uw dorp Mazzin in het "heartland" van de Alawitische gemeenschap en liggen er verschillende checkposts rond uw dorp (CGVS, p. 10) wat uw keuze om achter te blijven nog onaannemelijker maakt. Daarnaast legt u ook geen bewijzen neer van uw schoolloopbaan en de aanvraag tot uitstel die u zagezegd verkregen had. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af: Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd er u gevraagd wat u deed om aan uw legerdienst te ontkomen. U antwoordde daar dat u verhuisde naar Latakia (stad) in 2011 (zie vragenlijst, vraag 5). Echter wanneer u op het CGVS wordt gevraagd of u voor het conflict in uw regio, in 2012, ooit ergens anders verbleef dan in uw dorp antwoordde u van niet (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ verklaarde enige tijd in 2011 naar Latakia-stad te zijn geweest verklaart u dat u het toen had over uw ouders en familieleden maar niet over uzelf. Geconfronteerd met het gegeven dat u dit nochtans antwoordde op de vraag naar het ontwijken van uw legerdienst herhaalde u slechts dat u nergens heen ging en enkel uw familie korte tijd naar Latakia-stad ging (CGVS, p. 12). U verklaart gewoon thuis gezeten te hebben en op de velden en de olijfgaard gewerkt te hebben gedurende deze periode (CGVS, p. 4, 9, 10). Bovendien legde ook uw broer Shafik een andere verklaring af: hij stelt namelijk dat zijn oudere broers (waaronder u valt) geen problemen hadden in tegenstelling tot zichzelf omdat zij allemaal hun legerdienst al hadden vervuld (zie CGVS 15/31139 p. 8). U biedt met andere woorden geen geldige uitleg voor deze tegenstrijdigheid.

Voorts kunnen uw verklaringen over de veiligheidssituatie in uw regio niet overtuigen. U en uw vrouw verklaren dat de situatie in uw regio relatief rustig was en dat uw regio steeds in handen van de overheid was (CGVS, p. 5, CGVS N.(...), p. 5), maar dit is in tegenspraak met de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hieruit blijkt immers dat er in de noordelijke regio van Latakia (meer bepaald de regio Jabr- al Akrad) een grote rebellenaanwezigheid was. In de bergen heeft er zich een frontlijn gevormd waardoor er af en toe wel gevechten plaats vonden. Dat het aldus rustig was en het gebied onder controle van het regime bleef kan niet worden gevolgd, getuige de kaarten waarop de evolutie van het conflict te volgen is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts zijn uw verklaringen over de veiligheidssituatie vaag: u verklaart dat uw regio zich steeds tussen regime en oppositie bevond (CGVS, p. 5, 10, 12), maar u, noch uw vrouw, kan een overzicht van de evolutie geven daar u naar eigen zeggen "niks te maken heeft met de conflict" (CGVS, p. 4, 5, CGVS N.(...), p. 9). Uw vrouw slaagt er zelfs niet in één enkele oppositiegroep te benoemen die actief was in de regio (CGVS N.(...), p. 9) en herkent geen enkele groepering wanneer er enkele gekende worden opgesomd, wat wel heel opvallend is (CGVS N.(...), p. 9). Jullie onwetendheid kan totaal niet overtuigen. Zelfs van personen die niet actief betrokken waren bij het conflict, kan immers verwacht worden dat ze op z'n minst enige basisinformatie daaromtrent kunnen verschaffen. In de context van het Syrische conflict is het onmogelijk om in een volledig vacuüm te leven en helemaal niks te weten. Uw vrouw verklaart dat er voor 5 januari 2016 niet gebombardeerd werd in de regio (CGVS N.(...), p. 12). Voor het overige kon zij geen informatie geven over de evolutie van de

veiligheidssituatie in de regio. Verder kon u geen enkel document of ander begin van bewijs neerleggen waaruit de reden van uw beweerde vertrek van Syrië naar Turkije ergens in januari 2016 zou kunnen blijken. U haalt aan vertrokken te zijn na bombardementen en hierbij gewond te zijn geraakt. Ook hiervan brengt u geen enkel begin van bewijs aan (zie verder). Door jullie vage en ontoereikende verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw regio bestaan er ernstige twijfels omtrent jullie verblijf aldaar tot januari 2016 en de omstandigheden waarin jullie daar nog zouden gewoond hebben.

Ook uw beweerde jarenlange verblijf in Turkije kan u niet staven met enig document, noch van uw werk aldaar, noch via enig document dat aangeeft dat u aldaar geregistreerd was (CGVS N.(...), p. 5) legt u voor. U legt geen enkel bewijs voor dat uw verblijf in Turkije zou kunnen staven. Jullie leggen niets voor hoewel u verklaarde wel documenten in uw bezit te hebben gehad. Uw vrouw bevestigt dat ze een kaart had van tijdelijke bescherming (CGVS N.(...) p. 5). U heeft er meerdere jaren verbleven en twee van uw kinderen werden hier geboren (CGVS N.(...), p. 12). Uzelf verbleef er omwille van uw verwondingen in een ziekenhuis in 2016 (CGVS p. 5; CGVS N.(...) p. 11). U zou de documenten hierover later onderweg weggegooid hebben (CGVS, p. 14). Uw vrouw verklaart dat ze alle documenten weggooide en de fotocamera met daarop de foto's ervan werd later beschadigd (CGVS N.(...), p. 5). Dat jullie geen enkel document over jullie verblijf in Turkije kunnen neerleggen is niet aannemelijk. Er mag immers worden verwacht dat u bij machte bent om uw verblijf in Turkije te staven met de nodige stukken, eventueel via uw familieleden die ook in Turkije geweest zijn. Ook hier is er een dermate gebrek aan ernst en duidelijkheid waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in Turkije. Kan overigens nog worden toegevoegd dat uw broer Shafik in zijn onderhoud destijds verklaarde dat alle broers in 2012 naar Turkije vertrokken zijn, wat dan ook weer in tegenspraak is met uw verklaringen (CGVS p. 5-6, 8).

Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat u bedrieglijke verklaringen aflegt omtrent uw sociale mediagebruik. U gevraagd of u facebook heeft antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 8). Echter blijkt dat uw wel degelijk over een facebookprofiel beschikt onder de naam (...), evenals een Instagramprofiel (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierop staat u duidelijk herkenbaar afgebeeld. Dat u deze pagina achterhoudt doet andermaal vermoeden dat u (bewust) zaken probeert te verbergen voor het CGVS en komt wederom uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede. Uit het onderzoek van de New Media Unit van het CGVS blijkt ook dat u verschillende pagina's volgt die gelinkt kunnen worden aan het conflict en ook vrienden heeft die op een bepaalde manier betrokken lijken te zijn bij het conflict. Dit in tegenstelling met uw eigen verklaringen waar u amper enige kennis etaleert over gewapende groeperingen in Syrië en steeds beweert niks te maken te hebben met het conflict (CGVS, p. 5, 12).

Met betrekking tot uw verwondingen, waarover u overigens geen enkel document neerlegt om deze te staven, dient te worden opgemerkt dat aangezien u geen zicht biedt over waar u was in de periode voorafgaandelijk aan uw komst naar België er ook niet kan vastgesteld worden hoe u deze opgelopen heeft.

Bijgevolg maakt u het voor het CGVS onmogelijk om – rekening houdend met voorgaande bevindingen inzake uw contacten met diverse strijdende partijen in het conflict – vast te stellen of u deze (oorlogs)verwondingen heeft in een hoedanigheid als burger, dan wel in het kader van een actieve deelname aan het gewapend conflict.

Los daarvan stelt het CGVS vast dat er op basis van de landeninformatie in het dossier ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat leden van diverse gewapende (oppositie)groeperingen tijdens het Syrische conflict misdaden hebben gepleegd dewelke onder het toepassingsveld van art. 55/2 en art. 55/4 van de Vreemdelingenwet kunnen vallen. Door geen zicht te bieden op uw contacten met de diverse strijdende partijen in het conflict (supra), maakt u het onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw (eventuele) deelname aan en betrokkenheid bij uitsluitbare handelingen.

Rekening houdend met het gegeven dat u geen identiteitskaart, legerboekje of enig ander document voorlegt, dient besloten te worden dat u jullie beweerde identiteit niet weet te staven. Daar u bovendien geen bevredigende verklaring kan geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; u daarenboven bedrieglijke en vage verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; uw verklaringen over de situatie in uw voorgehouden regio van herkomst niet stroken met de landinformatie waarover het CGVS beschikt; u jullie voorgehouden verblijf in Turkije niet weet te staven met de nodige stukken; u uw activiteiten op de sociale media achterhoudt; er indicaties zijn dat u banden had met de gewapende oppositie en dus mogelijk op actieve wijze heeft deelgenomen aan het gewapend conflict, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat u in een hoedanigheid van burger een verzoek om internationale bescherming indient of niet betrokken was bij uitsluitbare handelingen zoals gedefinieerd in art. 55/2 en 55/4 Vw.; kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u weigert zicht te bieden op de relevante elementen van uw verzoek, waaronder uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, het ogenblik van uw vertrek uit Syrië, uw reisroute en reisdocumenten, uw achtergrond en

activiteiten, en uw asielmotieven, wat overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid Vw. een negatieve indicatie vormt voor uw algehele geloofwaardigheid.

Gelet op de hierboven geschetste Syrische context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot januari 2016 in Mazzin, district Kansaba, rif Latakia, Syrië, heeft verbleven en nadien van januari 2016 tot 20 september 2022 in Turkije verbleef, kan er niet worden uitgesloten dat u hetzij in Syrië, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden of zelfs de nationaliteit van een derde land heeft verkregen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Syrië, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is. Het CGVS moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin de taak van het CGVS om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanhaalt dat uw broers (...) (O.V. (...) en CG (...)), (...) (O.V. (...) en CG (...)) en (...) (O.V. (...) en CG (...)) de status van vluchteling werd toegekend en uw ouders ondertussen in België verblijven op basis van gezinshereniging (CGVS, p. 6), dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Het CGVS herinnert er verder aan dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU weliswaar stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar dat hieruit zoals hierboven gesteld géénszins volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn. U bent bovendien een volwassen man met een eigen gezin.

Het CGVS stelt bovendien vast dat u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd toegestuurd maar niet van de mogelijkheid gebruikt heeft gemaakt om eventuele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over te maken, bv. in het geval u omwille van omstandigheden buiten uw wil om verkeerde verklaringen zou hebben afgelegd.

Het voorgelegde document, namelijk een foto van een vernielde woning, kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Op deze foto is slechts een vernield huis te zien, volgens uw echtgenote de woning van haar ouders in Turkije. Uit deze foto kan niet blijken waar en wanneer deze foto genomen werd en of het uw eigen huis betreft.

U hebt geen andere asielmotieven aangebracht, waardoor de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot eveneens voor u geldt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel roepen verzoekers de schending in van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, § 1 Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het CGVS voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij het CGVS, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid Vw. onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient. Het CGVS mag bijgevolg correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

Zij vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS op zich niet betwist dat u van Syrische origine bent, de Syrische nationaliteit bezit (of bezat), en het evenmin uitgesloten is dat u gedurende langere tijd in Syrië heeft verbleven, mogelijks ook in Mazzin, in het district Kansaba, uw beweerde regio van herkomst.

Het is echter een feit van algemene bekendheid dat reeds voor het huidige conflict grote aantallen Syriërs binnen Syrië verhuisden (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Syrië hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst. Bovendien leven sinds decennia grote groepen Syriërs buiten hun land van herkomst, een gegeven dat sinds 2011 enkel is toegenomen omwille van het gewapend conflict in Syrië. Sommigen onder hen hebben in hun gastlanden een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld, waarbij ze reële bescherming genieten, of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven. Dat laatste hoeft bovendien niet te betekenen dat deze personen niet langer over de Syrische nationaliteit zouden beschikken. Uit de landeninformatie dewelke aan het dossier werd toegevoegd blijkt namelijk dat de Syrische nationaliteitswetgeving de dubbele nationaliteit toestaat.

Het is daarom voor de asielinstanties van belang om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een verzoeker om internationale bescherming die tot voor kort in Syrië heeft gewoond, dan wel iemand die sinds lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Wanneer doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de verzoeker sinds lang uit Syrië vertrokken is, én deze persoon door het afleggen van bedrieglijke (of onvolledige) verklaringen over zijn plaats(en) en land(en) van eerder verblijf geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaats(en) kan niet genoeg benadrukt worden:

Ten eerste omdat de nood aan internationale bescherming in de eerste plaats moet worden getoetst aan de meest recente plaats waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Syrië feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Syrië geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Syrië (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) A judicial analysis (December 2014), pag. 25-26, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-03/Article15c%20JA_EN.pdf). Het bepalen van uw laatste verblijfplaats binnen Syrië is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar een dergelijke vrees of dergelijk risico niet bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Syrië, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of een van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Syrië, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft, wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan internationale bescherming kan doen gelden. Dit geldt des te meer nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Syrië regionaal sterk significant verschillend is en de verschillende statelijke en niet-statelijke actoren geenszins allemaal actief zijn op het volledige Syrische grondgebied. Hierdoor kan het risico om vervolgd te worden door, of de mogelijkheid om bescherming te bekomen van, één (of meerdere) van de aanwezige actoren regionaal sterk verschillen (zie EUAA COI Report. Security Situation (Oktober 2023), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en het EUAA Country Guidance: Syria (Februari 2023) (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance/syria-2023>).

Ten tweede is het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, of dat u zelfs de nationaliteit van het land heeft bekomen en er als

burger op de bescherming van de nationale autoriteiten kan rekenen, waardoor de noodzaak aan en het recht op een internationale beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p. 2, CGVS N.(...), p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er moet immers vastgesteld worden dat u geen zicht biedt op uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, het ogenblik van uw vertrek uit Syrië, uw reisroute en reisdocumenten, uw achtergrond, en uw asielmotieven.

Ten eerste leggen u en uw vrouw geen enkel origineel identiteitsdocument voor ten aanzien van het CGVS om jullie identiteit te staven en geven jullie geen aanvaardbare verklaring voor het ontbreken hiervan. U en uw vrouw zouden beiden identiteitskaarten gehad hebben maar deze zouden achtergebleven zijn in uw huis in Mazzin (CGVS, p. 3, CGVS N.(...) p. 11). U gevraagd naar een kopie, verklaart u deze niet te hebben (CGVS, p. 14). Daarnaast verklaart u dat u in 2007 een paspoort had aangevraagd, maar u kunt dit niet staven, daar u uw originele paspoort noch een kopie ervan neerlegt. Bovendien zijn uw verklaringen over dit paspoort niet aannemelijk: u stelt dat uw paspoort een geldigheid van 5 jaar had. Uit objectieve informatie blijkt echter dat mannen die hun legerdienst nog niet vervuld hebben slechts een paspoort met geldigheidsduur van maximaal 2 jaar kunnen bekomen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u in 2007, u was toen 16 jaar oud, een paspoort van vijf jaar zou hebben gekregen, is dan ook niet plausibel. Dat u smeergeld zou betaald hebben om een paspoort te bekomen, kan evenmin overtuigen, daar u eerder had verklaard dat u zonder specifieke reden een paspoort had aangevraagd. U stelt weliswaar dat u in 2007 voor een kort bezoekje naar Turkije bent gegaan, maar er kan niet ingezien worden waarvoor u dan juist smeergeld zou moeten betaald hebben om een paspoort met langere geldigheidsduur te verkrijgen. (CGVS, p. 11). Verder verklaart u dat u dit paspoort in 2007 aanvroeg en toen reeds in het bezit was van uw rijbewijs en ook dit kan niet overtuigen. Volgens de informatie die is toegevoegd aan het administratieve dossier kan men in Syrië pas een rijbewijs bekomen vanaf 18 jaar en volgens uw verklaringen was u toen slechts 16 jaar oud. Bovendien legt u ook dit rijbewijs niet neer.

Aangezien u geen enkel identiteitsstuk neerlegt, wordt u gevraagd naar het familieboekje van uw ouders. U stelt echter dat dit document verloren is gegaan na hun vertrek uit Latakia (CGVS, p. 15). U gevraagd om bij uw ouders te vragen naar hun Syrische documenten, zoals hun Syrische identiteitskaart of een uittreksel van de burgerlijke stand, stelt u niet te weten of ze nog Syrische documenten hebben en dat u bij hen navraag zal doen (CGVS, p. 15). Evenwel liet u later aan het CGVS weten dat zij ook geen enkel document meer in hun bezit hebben (zie mail advocaat, d.d. 8/3/2023), zeer opmerkelijk daar ze via de procedure gezinshereniging naar België zijn gekomen (CGVS, p. 6) en hierdoor een heel aantal documenten dienden neer te leggen. Ook uw vrouw kan geen enkel ander document neerleggen. De familie van uw vrouw in Turkije had foto's van hun identiteitsdocumenten op hun gsm staan maar door de aardbeving van februari 2023 zijn deze niet meer beschikbaar. Echter werd er jullie op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 november 2022 reeds gewezen op het belang van het neerleggen van identiteitsdocumenten en dit enkele maanden voor de aardbeving. U had dan ook reeds ruim de tijd om deze documenten te vragen gezien het belang ervan. Dat u nagelaten hebt om enige actie te ondernemen zodoende enig identiteitsdocument neer te leggen is een indicatie dat u verzaakt aan de medewerkingsplicht die op u rust, met name de verplichting om uw verzoek om internationale bescherming te staven met alle relevante stukken die u ter beschikking heeft. Het ontbreekt u aan enige ernst waarmee u uw verzoek opvolgt, wat uw gebrek aan medewerking illustreert en uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnt.

U werd erop gewezen dat uw gebrek aan documenten ter staving van uw identiteit problematisch is en dat deze documenten van groot belang zijn voor het CGVS (CGVS, p. 16). Het gebrek aan ernst over de documenten doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u geen zicht wenst te bieden op relevante elementen voor de beoordeling van uw verzoek.

Voorts hebt u uw verklaringen over uw individuele situatie betreffende uw legerdienst niet aannemelijk gemaakt. U bent hierover immers dusdanig vaag en oppervlakkig waardoor het CGVS hieraan geen geloof kan hechten. U legt geen legerboekje neer, nochtans een belangrijk document voor een Syrische man. Uit de toegevoegde COI blijkt bijvoorbeeld dat het van belang is een bewijs van uitstel legerdienst te kunnen voorleggen bij een eventuele controle aan een checkpost. Het legerboekje zou achtergebleven zijn in uw huis in Mazzin. U kan evenmin een kopie neerleggen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt of op zijn minst geen duidelijkheid wil scheppen over de reden waarom u als Syrisch burger dit document niet kan voorleggen. Immers, u verklaart uw legerdienst nog niet vervuld te hebben en uitstel tot maart 2012 te hebben gekregen (CGVS, p. 9, 10), het moment dat uw familie besloot om het dorp Mazzin te verlaten en u besloot achter te blijven. U verklaart namelijk dat uw familie in augustus

2012 Mazzin verliet (CGVS, p. 5) en verder reisde naar Turkije om zich aldaar in veiligheid te brengen. Uzelf zou als enige van de hele familie (uw vader had 7 broers) achtergebleven zijn om op de huizen en de gronden te passen (CGVS, p. 5, 10). Echter is het opmerkelijk dat u hiervoor gekozen werd of daar zelf voor koos, daar u de leeftijd had bereikt om uw legerdienst te vervullen en reeds effectief opgeroepen werd volgens uw verklaring (CGVS, p. 9, 10). U had immers omwille van het feit dat u nog school liep eerder slechts uitstel gekregen tot de 3de maand van 2012 (CGVS, p. 9, 10). U zou er zelf voor gekozen hebben om achter te blijven en geen tegenkanting van uw familie gekregen hebben (CGVS, p. 10). Echter nam u geen enkele voorzorgsmaatregel om uw legerdienst niet te moeten vervullen (CGVS, p. 10). Nochtans ligt uw dorp Mazzin in het "heartland" van de Alawitische gemeenschap en liggen er verschillende checkpoints rond uw dorp (CGVS, p. 10) wat uw keuze om achter te blijven nog onaannemelijker maakt. Daarnaast legt u ook geen bewijzen neer van uw schoolloopbaan en de aanvraag tot uitstel die u zagezegd verkregen had. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af: Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd er u gevraagd wat u deed om aan uw legerdienst te ontkomen. U antwoordde daar dat u verhuisde naar Latakia (stad) in 2011 (zie vragenlijst, vraag 5). Echter wanneer u op het CGVS wordt gevraagd of u voor het conflict in uw regio, in 2012, ooit ergens anders verbleef dan in uw dorp antwoordde u van niet (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ verklaarde enige tijd in 2011 naar Latakia-stad te zijn geweest verklaart u dat u het toen had over uw ouders en familieleden maar niet over uzelf. Geconfronteerd met het gegeven dat u dit nochtans antwoordde op de vraag naar het ontwijken van uw legerdienst herhaalde u slechts dat u nergens heen ging en enkel uw familie korte tijd naar Latakia-stad ging (CGVS, p. 12). U verklaart gewoon thuis gezeten te hebben en op de velden en de olijfgaard gewerkt te hebben gedurende deze periode (CGVS, p. 4, 9, 10). Bovendien legde ook uw broer Shafik een andere verklaring af: hij stelt namelijk dat zijn oudere broers (waaronder u valt) geen problemen hadden in tegenstelling tot zichzelf omdat zij allemaal hun legerdienst al hadden vervuld (zie CGVS 15/31139 p. 8). U biedt met andere woorden geen geldige uitleg voor deze tegenstrijdigheid.

Voorts kunnen uw verklaringen over de veiligheidssituatie in uw regio niet overtuigen. U en uw vrouw verklaren dat de situatie in uw regio relatief rustig was en dat uw regio steeds in handen van de overheid was (CGVS, p. 5, CGVS N.(...), p. 5), maar dit is in tegenspraak met de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hieruit blijkt immers dat er in de noordelijke regio van Latakia (meer bepaald de regio Jabr- al Akrad) een grote rebellenaanwezigheid was. In de bergen heeft er zich een frontlijn gevormd waardoor er af en toe wel gevechten plaats vonden. Dat het aldus rustig was en het gebied onder controle van het regime bleef kan niet worden gevolgd, getuige de kaarten waarop de evolutie van het conflict te volgen is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts zijn uw verklaringen over de veiligheidssituatie vaag: u verklaart dat uw regio zich steeds tussen regime en oppositie bevond (CGVS, p. 5, 10, 12), maar u, noch uw vrouw, kan een overzicht van de evolutie geven daar u naar eigen zeggen "niks te maken heeft met de conflict" (CGVS, p. 4, 5, CGVS N.(...), p. 9). Uw vrouw slaagt er zelfs niet in één enkele oppositiegroep te benoemen die actief was in de regio (CGVS N.(...), p. 9) en herkent geen enkele groepering wanneer er enkele gekende worden opgesomd, wat wel heel opvallend is (CGVS N.(...), p. 9). Jullie onwetendheid kan totaal niet overtuigen. Zelfs van personen die niet actief betrokken waren bij het conflict, kan immers verwacht worden dat ze op z'n minst enige basisinformatie daaromtrent kunnen verschaffen. In de context van het Syrische conflict is het onmogelijk om in een volledig vacuüm te leven en helemaal niks te weten. Uw vrouw verklaart dat er voor 5 januari 2016 niet gebombardeerd werd in de regio (CGVS N.(...), p. 12). Voor het overige kon zij geen informatie geven over de evolutie van de veiligheidssituatie in de regio. Verder kon u geen enkel document of ander begin van bewijs neerleggen waaruit de reden van uw beweerde vertrek van Syrië naar Turkije ergens in januari 2016 zou kunnen blijken. U haalt aan vertrokken te zijn na bombardementen en hierbij gewond te zijn geraakt. Ook hiervan brengt u geen enkel begin van bewijs aan (zie verder). Door jullie vage en ontoereikende verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw regio bestaan er ernstige twijfels omtrent jullie verblijf aldaar tot januari 2016 en de omstandigheden waarin jullie daar nog zouden gewoond hebben.

Ook uw beweerde jarenlange verblijf in Turkije kan u niet staven met enig document, noch van uw werk aldaar, noch via enig document dat aangeeft dat u aldaar geregistreerd was (CGVS N.(...), p. 5) legt u voor. U legt geen enkel bewijs voor dat uw verblijf in Turkije zou kunnen staven. Jullie leggen niets voor hoewel u verklaarde wel documenten in uw bezit te hebben gehad. Uw vrouw bevestigt dat ze een kaart had van tijdelijke bescherming (CGVS N.(...) p. 5). U heeft er meerdere jaren verbleven en twee van uw kinderen werden hier geboren (CGVS N.(...), p. 12). Uzelf verbleef er omwille van uw verwondingen in een ziekenhuis in 2016 (CGVS p. 5; CGVS N.(...) p. 11). U zou de documenten hierover later onderweg weggegooid hebben (CGVS, p. 14). Uw vrouw verklaart dat ze alle documenten weggooide en de fotocamera met daarop de foto's ervan werd later beschadigd (CGVS N.(...), p. 5). Dat jullie geen enkel document over jullie verblijf in Turkije kunnen neerleggen is niet aannemelijk. Er mag immers worden verwacht dat u bij machte bent om uw verblijf in Turkije te staven met de nodige stukken, eventueel via uw familieleden die ook in Turkije geweest zijn. Ook hier is er een dermate gebrek aan ernst en duidelijkheid waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in Turkije. Kan overigens nog worden toegevoegd dat uw

broer Shafik in zijn onderhoud destijds verklaarde dat alle broers in 2012 naar Turkije vertrokken zijn, wat dan ook weer in tegenspraak is met uw verklaringen (CGVS p. 5-6, 8).

Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat u bedrieglijke verklaringen aflegt omtrent uw sociale mediagebruik. U gevraagd of u facebook heeft antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 8). Echter blijkt dat uw wel degelijk over een facebookprofiel beschikt onder de naam Anas Alrag, evenals een Instagramprofiel (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierop staat u duidelijk herkenbaar afgebeeld. Dat u deze pagina achterhoudt doet andermaal vermoeden dat u (bewust) zaken probeert te verbergen voor het CGVS en komt wederom uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede. Uit het onderzoek van de New Media Unit van het CGVS blijkt ook dat u verschillende pagina's volgt die gelinkt kunnen worden aan het conflict en ook vrienden heeft die op een bepaalde manier betrokken lijken te zijn bij het conflict. Dit in tegenstelling met uw eigen verklaringen waar u amper enige kennis etaleert over gewapende groeperingen in Syrië en steeds beweert niks te maken te hebben met het conflict (CGVS, p. 5, 12).

Met betrekking tot uw verwondingen, waarover u overigens geen enkel document neerlegt om deze te staven, dient te worden opgemerkt dat aangezien u geen zicht biedt over waar u was in de periode voorafgaandelijk aan uw komst naar België er ook niet kan vastgesteld worden hoe u deze opgelopen heeft.

Bijgevolg maakt u het voor het CGVS onmogelijk om – rekening houdend met voorgaande bevindingen inzake uw contacten met diverse strijdende partijen in het conflict – vast te stellen of u deze (oorlogs)verwondingen heeft in een hoedanigheid als burger, dan wel in het kader van een actieve deelname aan het gewapend conflict.

Los daarvan stelt het CGVS vast dat er op basis van de landeninformatie in het dossier ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat leden van diverse gewapende (oppositie)groeperingen tijdens het Syrische conflict misdaden hebben gepleegd dewelke onder het toepassingsveld van art. 55/2 en art. 55/4 van de Vreemdelingenwet kunnen vallen. Door geen zicht te bieden op uw contacten met de diverse strijdende partijen in het conflict (supra), maakt u het onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw (eventuele) deelname aan en betrokkenheid bij uitsluitbare handelingen.

Rekening houdend met het gegeven dat u geen identiteitskaart, legerboekje of enig ander document voorlegt, dient besloten te worden dat u jullie beweerde identiteit niet weet te staven. Daar u bovendien geen bevredigende verklaring kan geven voor het ontbreken van uw identiteitsdocumenten; u daarenboven bedrieglijke en vage verklaringen heeft afgelegd over de documenten die u beweert te hebben gehad; uw verklaringen over de situatie in uw voorgehouden regio van herkomst niet stroken met de landinformatie waarover het CGVS beschikt; u jullie voorgehouden verblijf in Turkije niet weet te staven met de nodige stukken; u uw activiteiten op de sociale media achterhoudt; er indicaties zijn dat u banden had met de gewapende oppositie en dus mogelijk op actieve wijze heeft deelgenomen aan het gewapend conflict, waardoor niet zonder meer kan worden aangenomen dat u in een hoedanigheid van burger een verzoek om internationale bescherming indient of niet betrokken was bij uitsluitbare handelingen zoals gedefinieerd in art. 55/2 en 55/4 Vw.; kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u weigert zicht te bieden op de relevante elementen van uw verzoek, waaronder uw identiteit, de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw komst naar België, het ogenblik van uw vertrek uit Syrië, uw reisroute en reisdocumenten, uw achtergrond en activiteiten, en uw asielmotieven, wat overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid Vw. een negatieve indicatie vormt voor uw algehele geloofwaardigheid.

Gelet op de hierboven geschetste Syrische context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot januari 2016 in Mazzin, district Kansaba, rif Latakia, Syrië, heeft verbleven en nadien van januari 2016 tot 20 september 2022 in Turkije verbleef, kan er niet worden uitgesloten dat u hetzij in Syrië, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden of zelfs de nationaliteit van een derde land heeft verkregen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Syrië, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is. Het CGVS moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin de taak van het CGVS om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanhaalt dat uw broers (...) (O.V. (...) en CG (...)), (...) (O.V. (...) en CG (...)) en (...) (O.V. (...) en CG (...)) de status van vluchteling werd toegekend en uw ouders ondertussen in België verblijven op basis van gezinshereniging (CGVS, p. 6), dient te worden benadrukt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze dient te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst en de individuele situatie van de verzoeker. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Het CGVS herinnert er verder aan dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU weliswaar stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar dat hieruit zoals hierboven gesteld géénszins volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn. U bent bovendien een volwassen man met een eigen gezin.

Het CGVS stelt bovendien vast dat u een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd toegestuurd maar niet van de mogelijkheid gebruikt heeft gemaakt om eventuele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over te maken, bv. in het geval u omwille van omstandigheden buiten uw wil om verkeerde verklaringen zou hebben afgelegd.

Het voorgelegde document, namelijk een foto van een vernielde woning, kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Op deze foto is slechts een vernield huis te zien, volgens uw echtgenote de woning van haar ouders in Turkije. Uit deze foto kan niet blijken waar en wanneer deze foto genomen werd en of het uw eigen huis betreft."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers bevestigen in het verzoekschrift dat ze geen duidelijkheid hebben verschaft over hun eerdere verblijfplaatsen en legerdienst. Ook stellen ze de werkelijke leeftijd van verzoekster te hebben achtergehouden omdat ze op de leeftijd van 14 jaar in het huwelijk is getreden met verzoeker.

Bij het verzoekschrift voegen verzoekers verschillende documenten:

- (1) identiteitsdocumenten van de vader van verzoekster,
- (2) een uittreksel uit het Syrische bevolkingsregister van verzoekster,
- (3) een uittreksel uit het Syrische bevolkingsregister van verzoeker,
- (4) een verzoek tot uittreksel van het strafregister van verzoeker, ingediend door de heer S.(...) A'(...) op 28 februari 2024 ten aanzien van de rechtbank in Hama.

Verzoekers verklaren bijkomend dat verzoeker een militair was in het Syrisch regeringsleger gedurende het eerste jaar van de burgeroorlog en hij door een ziekteverlof erin slaagde om te deserteren. Verzoekers voegen hierbij algemene informatie toe om erop te wijzen dat deserteurs en familieleden van deserteurs een risico op vervolging koesteren bij een terugkeer naar Syrië. Bovendien stellen verzoekers dat het feit dat ze soennitisch moslims zijn en twee van hun drie kinderen in Turkije geboren zijn en nooit geregistreerd door de Syrische autoriteiten, het risico op vervolging in hun hoofdte vergroot.

Ook merken verzoekers op dat het niet ter discussie staat dat verzoekers (schoon)familieleden hebben die in België het vluchtelingenstatuut hebben gekregen en verwijten verweerder dit niet in overweging te hebben genomen. Verzoekers beweren dan ook dat zij bij een terugkeer naar Syrië, als familieleden van erkende vluchtelingen die zelf ook om internationale bescherming verzocht hebben, blootgesteld zullen worden aan een risico op vervolging.

De Raad stelt in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoekers in het kader van onderhavig beroep een gewijzigd asielaanvraag uit de doeken doen en het aldus vast staat dat zij naar aanleiding van hun verzoek om internationale bescherming essentiële zaken hebben achtergehouden. Zij bieden hiervoor geen enkele valabele verschoningsgrond.

Verweerder oordeelde aldus op goede gronden dat verzoekers de aangehaalde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken door hun gebrek aan medewerking en dat zij door hun eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van hun eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk maken.

Van verzoekers mag immers worden verwacht dat zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over hun vraag om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen nemen door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de plicht om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar verzoek en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissing over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, achtergrond en asielrelaas. Aangezien verzoekers geen enkele valabele verschoningsgrond aanvoeren, blijkt dat verzoekers zelf de volledige verantwoordelijkheid dragen voor het bewust afleggen van leugenachtige en bedrieglijke verklaringen. Het argument dat verzoekers naar eigen zeggen de leeftijd van verzoekster hebben achtergehouden omdat zij op de 'jeugdige' leeftijd van 14 jaar in het huwelijk is getreden met haar man, biedt geen verschoning voor het afleggen van leugenachtige verklaringen door tal van uitermate belangrijke elementen die de kern van het asielrelaas uitmaken bewust te verzwijgen of geheel anders voor te stellen. Overigens blijkt uit de beëdigde vertaling van de fotokopie van het uittreksel uit het Syrische bevolkingsregister dat verzoekster ten tijde van het persoonlijk onderhoud op 22 februari 2023 drieëntwintig jaar oud was, waardoor van haar kon worden verwacht dat zij op de hoogte is van de situatie ten tijde van haar vertrek uit Syrië, te meer uit haar eigen verklaringen blijkt dat zij op dat ogenblik geen infans meer was. Bovendien werd vastgesteld dat niet alleen verzoekster niet in staat bleek hierover concrete en geloofwaardige verklaringen af te leggen, maar dat verzoekers verklaringen evenzeer te wensen overlieten en geen blijk geven van zijn verblijf in Syrië zoals hij beweerde. Voor de duidelijkheid worden de pertinente vaststellingen dienaangaande hier hernomen:

"U en uw vrouw verklaren dat de situatie in uw regio relatief rustig was en dat uw regio steeds in handen van de overheid was (CGVS, p. 5, CGVS N.(...), p. 5), maar dit is in tegenspraak met de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hieruit blijkt immers dat er in de noordelijke regio van Latakia (meer bepaald de regio Jabr- al Akrad) een grote rebellenaanwezigheid was. In de bergen heeft er zich een frontlijn gevormd waardoor er af en toe wel gevechten plaats vonden. Dat het aldus rustig was en het gebied onder controle van het regime bleef kan niet worden gevolgd, getuige de kaarten waarop de evolutie van het conflict te volgen is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts zijn uw verklaringen over de veiligheidssituatie vaag: u verklaart dat uw regio zich steeds tussen regime en oppositie bevond (CGVS, p. 5, 10, 12), maar u, noch uw vrouw, kan een overzicht van de evolutie geven daar u naar eigen zeggen "niks te maken heeft met de conflict" (CGVS, p. 4, 5, CGVS N.(...), p. 9). Uw vrouw slaagt er zelfs niet in één enkele oppositiegroep te benoemen die actief was in de regio (CGVS N.(...), p. 9) en herkent geen enkele groepering wanneer er enkele gekende worden opgesomd, wat wel heel opvallend is (CGVS N.(...), p. 9). Jullie onwetendheid kan totaal niet overtuigen. Zelfs van personen die niet actief betrokken waren bij het conflict, kan immers verwacht worden dat ze op z'n minst enige basisinformatie daaromtrent kunnen verschaffen. In de context van het Syrische conflict is het onmogelijk om in een volledig vacuüm te leven en helemaal niks te weten. Uw vrouw verklaart dat er voor 5 januari 2016 niet gebombardeerd werd in de regio (CGVS N.(...), p. 12). Voor het overige kon zij geen informatie geven over de evolutie van de veiligheidssituatie in de regio. Verder kon u geen enkel document of ander begin van bewijs neerleggen waaruit de reden van uw beweerde vertrek van Syrië naar Turkije ergens in januari 2016 zou kunnen blijken. U haalt aan vertrokken te zijn na bombardementen en hierbij gewond te zijn geraakt. Ook hiervan brengt u geen enkel begin van bewijs aan (zie verder). Door jullie vage en ontoereikende verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw regio bestaan er ernstige twijfels omtrent jullie verblijf aldaar tot januari 2016 en de omstandigheden waarin jullie daar nog zouden gewoond hebben."

Verzoekster brengt overigens geen concrete elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat zij omwille van haar leeftijd en geslacht nood heeft aan internationale bescherming.

Het is de Raad niet duidelijk wat verzoekers willen aantonen met de fotokopie van de foto van verzoeker die zowel bij de aanvullende nota van verzoekers van 4 juli 2024 werd gevoegd als bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota. Dit wordt door verzoekers nergens toegelicht. Voor zover verzoekers hiermee willen aantonen dat verzoeker gewond was door de bombardementen, kan dit niet zonder meer uit een dergelijke foto worden afgeleid. Aan dergelijk privébeeldmateriaal kan geen bewijswaarde worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld.

In de bestreden beslissingen werd vastgesteld dat zij geen zicht bieden op de relevante elementen van hun verzoek, waaronder hun identiteit, de plaatsen waar zij verbleven hebben in de jaren voor hun komst naar België, het ogenblik van hun vertrek uit Syrië, hun reisroute en reisdocumenten, hun achtergrond en activiteiten, en hun asielmotieven. Door thans in het verzoekschrift een volstrekt ander asielrelaas naar voor te brengen, zonder enige valabele verschoningsgrond voor hun stilzwijgen op dit punt, werpen zij hier geen ander licht op. Indien verzoekers daadwerkelijk een nood hadden aan internationale bescherming omwille van de in het verzoekschrift uiteengezette asielmotieven, kan niet worden ingezien waarom dit niet van bij aanvang van de asielprocedure of minstens bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd aangehaald. De vaststelling dat hierover nu pas in het verzoekschrift wordt gesproken,

ondermijnt de ernst van de door hen beweerde nood aan internationale bescherming. Het nieuw aangebrachte element dat verzoeker toch zijn legerdienst zou hebben gedaan en vervolgens is gedeserteerd, op basis waarvan thans internationale bescherming wordt gevraagd, is dan ook niet meer dan een loutere post-factum bewering die niet wordt gestaafd met enig bewijs (zie verder).

Wat betreft de bij het verzoekschrift en aanvullende nota's gevoegde fotokopie van identiteitsdocumenten van de vader van verzoekster, stelt de Raad vast dat hiervan geen origineel noch een beëdigde vertaling wordt neergelegd waardoor deze documenten niet in overweging kunnen worden genomen.

Verzoekers bieden overigens geen enkele verklaring voor de vaststelling dat verzoekster eerder geen enkel identiteitsdocument kon neerleggen en hiervoor verklaarde dat haar familie in Turkije foto's van hun identiteitsdocumenten op hun gsm hadden staan, maar dat deze door de aardbeving van februari 2023 niet meer beschikbaar zijn. Er wordt niet nader toegelicht op welke wijze verzoekers thans toch nog aan fotokopieën van identiteitsdocumenten van verzoeksters vader zijn gekomen.

Van het uittreksel uit het Syrische bevolkingsregister van verzoekster, het uittreksel uit het Syrische bevolkingsregister van verzoeker, het verzoek tot uittreksel van het strafregister van verzoeker, die door verzoekers bij het verzoekschrift werden gevoegd, stelt de Raad vast dat verzoekers hiervan bij aanvullende nota van 4 juli 2024 opnieuw fotokopieën voegen alsook de beëdigde Nederlandstalige vertalingen ervan.

De Raad stelt vast dat verzoekers bij de aanvullende nota die zij ter terechtzitting neerleggen dezelfde fotokopieën voegen van voormelde stukken die zij eerder hadden neergelegd met opnieuw de beëdigde vertalingen en aangeven dat er bij onderhavige aanvullende nota originele stukken worden bijgevoegd. Ter terechtzitting wordt ook gesteld dat er van een aantal stukken zowel beëdigde vertalingen zijn in het Nederlands als het Frans en dat de beëdigde vertalingen in het Nederlands werden gemaakt in België en dat de vertalingen in het Frans werden gemaakt in Syrië.

De Raad stelt vooreerst op het zicht vast dat er bij de originele stukken die bij voormelde aanvullende nota ter terechtzitting worden gevoegd geen enkel stuk is dat volledig overeenkomt met de fotokopieën die eerder werden neergelegd, ter staving van de identiteit van verzoeker en verzoekster, zijnde de uittreksels uit het bevolkingsregister.

De fotokopieën van de uittreksels van verzoekster en verzoeker uit het bevolkingsregister, die verzoekers bij het verzoekschrift als de aanvullende nota's ter staving van hun identiteit voegden werden dan ook op geen enkel moment in hun originele staat neergelegd.

Bij de aanvullende nota die ter terechtzitting werd neergelegd voegen verzoekers verscheidene zogenaamde "originele" stukken vergezeld met een vertaling naar het Frans, doch dit betreft geen beëdigde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de inhoud van deze stukken niet in overweging kan worden genomen.

Wat louter op het zicht kan worden vastgesteld is dat de foto op het uittreksel van de burgerlijke stand van verzoeker die in fotokopie bij het verzoekschrift en de twee aanvullende nota's werd gevoegd verschilt met de foto op het uittreksel van de burgerlijke stand dat ter zitting werd neergelegd als zijnde "origineel" uittreksel van de burgerlijke stand in Syrië. Wat evenzeer kan worden vastgesteld is dat het uittreksel van de burgerlijke stand van verzoekster die in fotokopie bij het verzoekschrift en de twee aanvullende nota's werd gevoegd verschilt van het uittreksel van de burgerlijke stand dat ter zitting werd neergelegd als "origineel" uittreksel van de burgerlijke stand en dit omwille van de plaats van handtekeningen, stempels en zegels.

Wat betreft het verzoek tot uittreksel van het strafregister van verzoeker dat volgens verzoeker een bewijs is van zijn vervolging als deserteur en waarvan ter terechtzitting een "origineel" wordt neergelegd dient te worden opgemerkt dat het antwoord op dit verzoek met handschrift werd aangebracht, met name "de zogenaamde (...) kan geen uittreksel uit het strafregister bekomen aangezien hij voortvluchtig is", waardoor het door om het even wie, waar en wanneer kan zijn geschreven en aldus de authenticiteit en herkomst van dit document niet kan worden nagegaan. Dit vindt bevestiging in de vaststelling dat voormelde zin op het "originele" document werd afgestempeld door het Ministerie van Buitenlandse zaken en Expats. Deze stempel is immers in veelvoud terug te vinden op zowel de Franse vertalingen als de overige zogenaamde originele documenten. Meer nog, de Raad stelt vast dat de stempel van Buitenlandse Zaken eerder werd aangebracht op de vertaling dan de stempel van de vertaler zelf, aangezien de stempel van Buitenlandse Zaken op nagenoeg alle neergelegde vertalingen overstempeld werd met de stempel van de vertaler. Het voormelde "originele" stuk, zijnde het verzoek tot uittreksel van het strafregister van verzoeker met geschreven antwoord werd niet voorgelegd aan de vertaler in Syrië, doch bevat wel dezelfde overheidsstempel als de stempel die veelvoudig voorkomt op de vertalingen.

Zelfs indien zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker geen uittreksel kon bekomen omdat hij voortvluchtig is, dan nog kan dit om talrijke andere redenen zijn en betreft dit neergelegde stuk daarom niet noodzakelijk het bewijs dat verzoeker een deserteur is.

De Raad stelt verder vast dat de vertalingen naar het Frans die volgens verzoekers in Syrië werden gemaakt, alsook de zogenaamde originele documenten doorspekt zijn met handtekeningen, stempels en zegels.

De Raad acht het enigszins bevreemdend dat op vertalingen dezelfde handtekeningen, stempels en zegels kunnen worden teruggevonden als op de documenten die zogenaamd van de overheid afkomstig zijn. Zo kan, zoals reeds gesteld, bijvoorbeeld worden gezien dat er op de vertalingen van de neergelegde “originele” documenten, stempels werden aangebracht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Expats. Deze stempels zijn ook terug te vinden op de zogenaamde originele documenten. Het is de Raad niet duidelijk waarom er op de vertalingen dezelfde stempels werden aangebracht aangezien deze vertalingen gemaakt werden door een zekere dr. G.W.N, “docteur ès Langue et Littérature Françaises”, en diens telefoonnummer en e-mailadres worden vermeld. Uit niets blijkt dat deze private vertaler de Syrische overheid of het Ministerie van Buitenlandse Zaken kan vertegenwoordigen en gemachtigd is zijn vertalingen mede af te stempelen met een stempel van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Expats.

Het lijkt erop dat de vertaler blijkbaar in het bezit is van een stempel van de Syrische overheid, aangezien deze stempel zich eveneens bevindt op de neergelegde “originele” stukken en deze stempel op nagenoeg alle vertalingen overstempeld werd met de stempel van de vertaler. Dergelijke vaststellingen doet dan ook afbreuk aan de bewering dat het om originele stukken zou gaan. De taalkundig gebrekkige titulatuur in het Frans op de vertalingen (docteur ès Langue et Littérature Françaises) bevestigt dit nogmaals.

Verzoekers geven in de aanvullende nota die ter terechtzitting werd neergelegd geen verdere concrete toelichting bij de zogenaamde “originele” stukken die zij neerleggen waaronder hun familiekaart en hun huwelijksakte zoals blijkt uit de inventaris.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat corruptie en documentenfraude een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Syrische documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden.

Deze voormelde vaststellingen in hun geheel maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de neergelegde stukken.

Gelet op wat voorafgaat bieden de door verzoekers bijgebrachte stukken dan ook geen zicht op de relevante elementen van hun verzoek, waaronder hun identiteit, de plaatsen waar zij verbleven hebben in de jaren voor hun komst naar België, het oogenblik van hun vertrek uit Syrië, hun reisroute en reisdocumenten, hun achtergrond en activiteiten, en hun asielmotieven.

De stukken toegevoegd aan het verzoekschrift en de aanvullende nota's en de summierde verklaringen omtrent verzoeker zijn beweerde profiel als deserteur, kunnen dan ook op geen enkele wijze een ander licht werpen op de huidige beoordeling in de bestreden beslissingen.

Aangaande verzoekers' betoog dat twee van hun drie kinderen geboren zijn in Turkije en als zodanig nooit geregistreerd zijn bij de Syrische autoriteiten waardoor zij nood hebben aan internationale bescherming, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat deze niet over documenten beschikken als zodanig niet als een vorm van vervolging kan worden beschouwd, zoals terecht door verweerder wordt uiteengezet in de verweernota waarin ter ondersteuning verwezen wordt naar de EUAA Country Guidance, Syria van februari 2023. Hieruit blijkt dat de verzoekers hiervoor zelf individuele elementen dienen aan te brengen waaruit kan blijken dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat ze met vervolging te maken zullen krijgen, waarin verzoekers evenwel in gebreke blijven. Aangezien verzoekers geen zicht bieden op hun werkelijke situatie kan het dan ook bezwaarlijk worden volgehouden dat in hoofde van hun kinderen sprake is van vervolging. Overigens is het slechts een blote bewering dat deze kinderen niet in Syrië zouden geregistreerd zijn. De Raad stelt daarenboven vast dat verzoekers per aanvullende nota die ter terechtzitting werd neergelegd ook een “familiekaart uit de Syrische registers van de burgerlijke stand” neerleggen. Aangezien ook dit stuk niet vergezeld is van een beëdigde vertaling, kan de Raad geen kennis nemen van de concrete inhoud ervan. De Raad kan volstrekt ten overvloede op het zicht wel vaststellen dat op het “originele” document een kader werd afgebeeld, dat werd onderverdeeld in vijf onderdelen. Indien verzoekers aanvoeren dat het om “hun familiekaart” gaat, zou hieruit kunnen worden afgeleid dat zowel verzoekers als hun drie kinderen bij de Syrische autoriteiten geregistreerd staan.

Wat betreft verzoekers aangehaalde risico bij terugkeer als familieleden van erkende vluchtelingen die zelf ook om internationale bescherming verzocht hebben, dient ten eerste vastgesteld dat verzoekers niet aannemelijk maken dat er in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat wegens het enkele feit dat zij Syrië hebben verlaten, nu zij niet tegemoet komen aan hun

medewerkingsplicht. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen gewag gemaakt van andere persoonlijke problemen die hij in Syrië zou hebben gekend. Verzoeker verklaarde op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat behalve de oorlog geen andere redenen voorhanden zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Syrië en gaf tevens uitdrukkelijk aan nooit problemen met de autoriteiten te hebben gekend in Syrië (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Ook verklaarde verzoeker nooit politiek actief te zijn geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker heeft aldus nooit enige vrees ingeroepen omwille van zijn broers die in België erkend zijn als vluchteling, noch zijn vrees omwille hiervan gespecificeerd in het verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoekers geen elementen kunnen waargenomen worden die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade louter omdat zij Syrië hebben verlaten. Wat betreft het feit dat de broers van verzoeker als vluchteling erkend zijn in België kan verder geheel worden verwezen naar de pertinente motivering in de bestreden beslissingen dienaangaande.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers geen bevredigende verklaring hebben gegeven voor het ontbreken van nuttige gegevens inzake voormelde kernelementen van hun relaas, wat bijgevolg een negatieve indicatie is voor de algehele geloofwaardigheid van hun relaas.

De voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat de Raad niet in de mogelijkheid verkeert om zich een correct beeld te vormen van verzoekers' identiteit, van de plaats(en) waar zij de voorbije jaren verbleven hebben, van het ogenblik van vertrek uit Syrië, hun reisroute, reisdocumenten, achtergrond en activiteiten. Dit verhindert de asielinstanties om een juist beeld te vormen over de werkelijke nood aan bescherming en is *de facto* toe te schrijven aan het feit dat verzoekers in gebreke blijven mee te werken teneinde een duidelijk beeld te schetsen van hun verleden, profiel en levensomstandigheden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, a) en e) van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers' vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers kunnen dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Uit de in het rechtsplegingsdossier aanwezige informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Syrië zeer divers en regionaal sterk verschillend is wat impliceert dat het aan verzoekers toekomt om aan te tonen dat zij bij een terugkeer een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. In casu blijven verzoekers hier evenwel in gebreke, daar zij geen duidelijk zicht bieden op hun individuele situatie.

Het komt de Raad evenmin toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoekers voor hun komst naar België of over de vraag of verzoekers afkomstig zijn uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in hun werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.5. Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF